आनाययच् च दुहितुर् मन्दिरात् तं विदूषकं
दत्तानुयात्रं मनसा तस्याः स्नेहानुपातिना । 197
पप्रच्छ च यथावृत्तं स राजा तम् उपागतं,
आमूलतश् च सो ऽप्य् अस्मै विप्रो वृत्तान्तम् अब्रवीत् । 198
अदर्शयच् च वस्त्रान्ते निबद्धाश् चौरनासिकाः
प्रव्राट्संबन्धिनस् तांश् च सर्षपान् भूमिभेदिनः । 199
ततः संभाव्य सत्यं तत्, तांश् च 'आनाय्य मठद्विजान्
सर्वांश् चक्रधरोपेतान्, पृष्ट्वा तन्मूलकारणं । 200
स्वयं श्मशानि गत्वा च दृष्ट्वा तांश् छिन्ननासिकान्
पुरुषांस्, तं च निर्लूनकण्ठं प्रव्राजकाधमं । 201
उत्पन्नप्रत्ययो राजा स तुतोष महाशयः
विदूषकाय कृतिने सुताप्राणप्रदायिने । 202
ददौ तस्मै च ताम् एव तदा 'एव तनयां निजां.
किम् अदेयम् उदाराणाम् उपकारिषु तुष्यतां । 203
श्रीर् उवास 'अम्बुजप्रीत्या नूनं राजसुताकरे,
गृहीतपाणिर् येन 'अस्या लेभे लक्ष्मीं विदूषकः । 204
ततो राजोपचारेण स तया कान्तया सह
आदित्यसेननृपतेस् तस्थौ श्लाघ्ययशा गृहे । 205
अथ यातेषु दिवसेष्व् एकदा दैवचोदिता
तम् उवाच निशायां सा राजपुत्री विदूषकं । 206

Digitized by Google